

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จຽÓความสัมพันธ์ทั้งหมดกับพ่อและปวงพันธะของลูกจะสิ้นสุดลง มายาผูกลูกไว้ในปวงพันธะขณะที่พ่อปลดปล่อยลูกจากปวงพันธะ
- คำถาม:** ผู้ใดได้รับการกล่าวว่าป็นอิสระจากปวงพันธะ? อะไรคือวิธีการที่จะเป็นอิสระจากปวงพันธะ?
- คำตอบ:** การเป็นอิสระจากปวงพันธะหมายถึงปราศจากร่าง ร่างกายหรือความสัมพันธ์ทางร่างไม่ควรถึงสติปัญญาของลูกเข้าไปหาสิ่งเหล่านั้น มีปวงพันธะในสำนึกที่เป็นร่าง ให้กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและปวงพันธะทั้งหมดจะสิ้นสุดลง การตายขณะที่มีชีวิตคือการเป็นอิสระจากปวงพันธะ สิ่งนั้นควรอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าในเวลานี้เป็นระยะเวลาสุดท้ายและการละเล่นจะสิ้นสุดลง เรากำลังจะไปบ้านของพ่อของเรา และดังนั้นเรามาéÍຽเป็นอิสระจากปวงพันธะ
- เพลง:** พายุและพายุเฮอริเคนไม่สามารถทำอะไรกับผู้เพื่อร่วมมิตรของเขาคือพระเจ้า

โอมซานติ พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายแก่ลูก มีลูกมากมายทีนี้และดังนั้นอย่างแน่นอนที่พ่อหนึ่งไม่มีขีดจำกัด พ่ออธิบายแก่ลูกว่า: มีคำกล่าวว่า: ชีพบาบาที่ไม่มีตัวตน บราห์มาเรียกว่าบาบาด้วยเช่นกัน วิษณุและชางก้าจะไม่ถูกเรียกว่าบาบา ชีวาเรียกว่าบาบาเสมอ ภาพลักษณ์ของชีวาแยกจากภาพลักษณ์ของชางก้า เพลงร้องว่า: ขอคารวะต่อชีวา แล้วก็มีคำกล่าวว่า: ท่านคือแม่และพ่อ เป็นสิ่งที่ง่ายดายที่จะอธิบายว่าชีวาที่ไม่มีตัวตนเท่านั้นที่สามารถเรียกว่าพ่ออย่างแท้จริง ท่านคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด ชางก้าและวิษณุไม่ใช่ไม่มีตัวตน ชีวาเรียกว่าไม่มีตัวตน มีภาพลักษณ์ของเขาทั้งหมดในวัด มีภาพลักษณ์มากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ภาพลักษณ์ที่สูงสุดเหนือสิ่งใดคือภาพลักษณ์ของชีพบาบา แล้วก็มีภาพลักษณ์ของบราห์มา วิษณุและชางก้า พวกเขามีรูป จากด้อมบาและจากด้อมบิดามีรูปด้วยเช่นกัน ลักษณะและนารายณ์มีรูปที่มีตัวตนเช่นกัน ในขณะที่พระเจ้าผู้เดียวไม่มีตัวตน อย่างไรก็ตามด้วยการเรียกท่านเพียง ‘พระเจ้า’ ผู้คนได้กลับมาสับสนเมื่อลูกถามพวกเขาว่าความสัมพันธ์ของเขากับพระเจ้าคืออะไร พวกเขาจะพูดว่าท่านคือพ่อ ดังนั้นลูกต้องพิสูจน์ว่าท่านคือพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ พ่อคือผู้สร้างแม่ฉันนั้นจำเป็นด้วยเช่นกัน พ่อจะสร้างโลกโดยปราศจากแม่ได้อย่างไร? พ่อจะมาเมื่อใด? ทุกคนเรียกหา: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ของผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! ในเวลานี้ทั้งโลกไม่บริสุทธิ์ เป็นไปเมื่อโลกไม่บริสุทธิ์เท่านั้นที่พ่อจะมาและชำระให้บริสุทธิ์ อย่างแน่นอนสิ่งนี้พิสูจน์ว่าพ่อต้องเข้ามาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ แต่ตามละครไม่มีผู้ใดเข้าใจสิ่งนี้ นี่เป็นไปเมื่อพวกเขาไม่เข้าใจว่าพ่อมาและอธิบาย พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายแก่ลูก ความรู้และความเลื่อมใสศรัทธาได้รับการจดจำในบารัตเท่านั้น แล้วพวกเขาพูดถึงกลางวันของบราห์มาและกลางคืนของบราห์มาด้วยเช่นกัน มีความมืดมิดที่สุดในเวลากลางคืน สิ่งนี้ได้รับการจดจำว่าเมื่อสักกुरुให้น้ำมันของความรู้ ความมืดของความไม่รู้ทั้งหมดก็ถูกขจัดออกไป มนุษย์มีความไม่รู้อย่างมากที่พวกเขาไม่รู้จักพ่อ ไม่มีความไม่รู้อื่นใดเช่นนี้ แม้กระทั่งหลังจากพูดว่า “พ่อสูงสุด! โอ้พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ!” หากพวกเขาไม่รู้จักท่านก็ไม่มีความรู้ใดที่ยิ่งใหญ่กว่าสิ่งนี้ เมื่อลูกพูดว่า “บาบา” แล้วพูดว่าพวกเขาไม่รู้จักอาชีฟ ชื่อหรือรูปของท่าน พวกเขาเรียกว่าเป็นผู้ที่โง่เขลา ไม่รู้จัก ความผิดพลาดของชาวบารัตคือพวกเขาเรียกท่านว่าพ่อ แต่ถึงกระนั้นพวกเขาก็ไม่รู้จักท่าน พวกเขาร้องเพลงว่า: โอ้พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ โปรดมาและชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์เกิด! ปลดปล่อยเราจากความทุกข์เกิด! ขจัดความทุกข์ของเราและให้ความสุขแก่เรา! พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น ลูกรู้สิ่งนี้ต่างลำดับกันไป บางคนไม่เข้าใจว่าพวกเขาจะประกาศสิทธิ์ในมรดกที่สมบูรณ์ของเขาจากพ่อ พวกเขาไม่มีการแนะนำที่สมบูรณ์ของพ่อ และดังนั้นพวกเขาจึงถามว่า: ฉันจะทำอะไรได้? ฉันมีปวงพันธะ หากลูกรู้วิธีที่จะตายในขณะที่มีชีวิต ปวงพันธะของลูกจะสิ้นสุดลง เมื่อบุคคลหนึ่งตายในทันที เขาก็ได้รับการปลดปล่อยจากปวงพันธะของเขา ในเวลานี้ปวงพันธะของทุกคนกำลังจะสิ้นสุดลง ลูกต้องเป็นอิสระจากปวงพันธะ นั่นคือปราศจากร่างในขณะที่มีชีวิต พ่อพูดว่า: ให้ลืมปวงพันธะของร่างกาย ฯลฯ ของลูก ให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ พ่อของลูก อย่างไรก็ตามลูกรู้สิว่าสิ่งนั้นเป็นปวงพันธะเมื่อลูกมีสำนึกที่เป็นร่าง แล้วลูกก็พูดว่า: ฉันจะเป็นอิสระได้อย่างไร? พ่อพูดว่า: ลูกอาจจะมีชีวิตอยู่ที่บ้าน แต่สิ่งนั้นควรอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกต้องกลับบ้าน เมื่อการละเล่นสิ้นสุดลง นักแสดงก็ละวางจากการละเล่น ขณะที่เล่นบทบาทของเขา สติปัญญาของเขาก็สำนึกรู้ว่าเวลาอันสั้นนั้นหลงเหลืออยู่และหลังจากการเล่นบทบาทของเขาพวกเขาจะกลับบ้าน ลูกต้องเก็บสิ่งนั้นในสติปัญญาของลูกเช่นกันว่าในเวลานี้เป็นระยะเวลาสุดท้าย เวลานี้เราจะเข้าไปสู่ความสัมพันธ์ที่สูงส่ง ขณะที่อาศัยอยู่ในโลกเก่านี้ สิ่งนี้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกกำลังไปหาพ่อ ลูกร้องเพลงว่า: เราจะอุทิศตนเองแก่ท่าน เราจะเป็นของท่านขณะที่เรามีชีวิต เราจะลืมร่างกายของเราและความสัมพันธ์ทางร่าง

ทั้งหมดและมีความสัมพันธ์กับท่านเพียงผู้เดียว เมื่อลูกมีความสัมพันธ์นั้น จดจำท่านและรักท่าน ให้เชื่อมโยงโยคะของสติ ปัญญากับพ่อ ผู้เป็นที่รักของลูก และสนิมที่»;คลุมอยู่จะลูกขจัดออกไป โยคะได้รับการจดจำสิ่งอื่นคือโยคะกับร่างกาย ลูก มีโยคะกับลุง ป้า น้า อา กูรู ฯลฯ ของลูก พ่อพูดว่า: เอาโยคะของลูกออกจากพวกเขาทั้งหมดและจดจำพ่อผู้เดียว ให้มี โยคะกับพ่อผู้เดียว อย่าได้มีสำนึกที่เป็นร่าง ขณะที่;ADทำผ่านร่างกายของลูก ให้มีศรัทธาว่าลูกกำลังเล่นบทบาท ในเวลา นี้เป็นตอนสิ้นสุดของโลกเก่านี้และเวลานี้เราต้องกลับบ้าน ลูกต้องไปอยู่เหนือร่างและความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมด ให้ พุดคุยกับตนเองในวิธีนี้ ในเวลานี้ลูกต้องไปหาพ่อ บางคนมีบ่วงพันธะของภรรยาของเขา บางคนมีบ่วงพันธะของสามีและ บางคนมีบ่วงพันธะ;N°คนอื่น บาบาสแสดงวิธีการมากมายแก่ลูก ให้บอกพวกเขาว่า: เราต้องกลับมาบริสุทธิ์และอย่าง แน่นอนทำให้บาร์ตบริสุทธิ์ เรากลับมาบริสุทธิ์และรับใช้ผ่านร่างกายจิตใจและสมบัติของเรา อย่างไรก็ตามก่อนอื่นใดเรา ต้องกลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่น หากลูกคือผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่น ให้เขียนจดหมาย;IÖSรัฐบาลและพวกเขา จะช่วยเหลือลูกด้วยเช่นกัน ให้บอกพวกเขาว่าพระเจ้าพูด: ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เราต้องการเอาชนะสิ่งนั้น และกลับมาบริสุทธิ์ คำสั่งของพ่อคือ: ให้กลับมาบริสุทธิ์และลูกจะกลายมาเป็นนายแห่งสวรรค์ เราได้นิมิตรของการทำลาย ล้างและการก่อตั้ง ในเวลานี้พวกเขากำลังเป็นเหตุของอุปสรรคต่อการกลับมาบริสุทธิ์ของเราและกำลังทบตีเรา เรากำลัง ทำงานรับใช้ที่แท้จริงของบาร์ต ในเวลานี้ให้ที่ลี้ภัยแก่เรา อย่างไรก็ตามลูกต้องเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่นที่แท้จริง ชันยาสชีจากบ้านและครอบครัวของเขา ที่นี่ลูกต้องมีชีวิตอยู่กับครอบครัวและกลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่น หนทางของชันยาสชีนั้นแยกไป มนุษย์พูดว่า: ขณะที่มีชีวิตอยู่ที่บ้านกับครอบครัว ให้ความรู้แก่เราเช่นที่ว่าเราสามารถได้ มาซึ่งการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตเช่นที่กษัตริย์จนาทเคยทำ เวลาที่ลูกกำลังได้รับสิ่งนั้น บาบาสพูดว่า: ผู้นี้คือ ภรรยาของพ่อและพ่อสร้างผู้คนผ่านปากของเขา ท่านพูดสิ่งนี้ผ่านปากของประชาบิดาบรรพบุรุษ ชีพบาบาพูดกับลูกว่า: ลูก คือหลานของพ่อ แล้วผู้นี้พูดว่า: ลูกกลายเป็นลูกของนั้นแล้วกลายเป็นหลานของชีพบาบา ลูกได้รับมรดกจากท่าน ไม่มี มนุษย์ใดสามารถให้มรดกแห่งสวรรค์แก่ลูก เพียงผู้ที่ไม่มีความเห็นแก่ตัวเท่านั้นที่ให้สิ่งนั้นแก่ลูก ดังนั้นความเลื่อมใสศรัทธาแยก จากความรู้ ในความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาอ่านพระเวทย์และคัมภีร์ ทำไฟบูชายัญ ทำทาปาเซีย ให้ทานและทำบุญ นั้นมี ค่าใช้จ่ายอย่างมากในสิ่งนั้น ทั้งหมดนั้นคือเครื่องประกอบของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ความเลื่อมใสศรัทธาเริ่ม ขึ้นในยุคทองแดง ·Oèเหล่าเทพไปสู่หนทางบาปและกลับมาไม่บริสุทธิ์ พวกเขาไม่สามารถมีชื่อว่า ‘เทพ’ อีกต่อไป เพราะ เหล่าเทพปราศจากกิเลสอย่างสิ้นเชิง เมื่อพวกเขาไปสู่หนทางบาป พวกเขาก็มีกิเลส ดังนั้นก็จะกล่าวว่า: ผู้ที่เป็นของ ศาสนาเทพนั้นไม่บริสุทธิ์ด้วยการเข้าไปสู่หนทางบาป ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถเรียกว่าเป็นเทพ และเหตุนี้เองพวกเขาจึง ถูกเรียกว่าอินดู ชาวอินดูเคยได้ชื่อว่า ‘อารยะ’ (ผู้ที่ได้รับการเปลี่ยนแปลง) ในพระเวทย์และคัมภีร์ ชื่ออารยาอ้างอิงถึงดิน แดนของบาร์ต ในเวลานี้คำพูดนั้นมาจากที่ใด? คำว่าอารยาไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง พวกเขาพูดว่า 3000 ปีก่อนพระคริสต์ เหล่าเทพในบาร์ตเคยรู้จักอย่างยิ่ง แล้วเมื่อเทพเดียวกันนั้นมีกิเลสในยุคทองแดง พวกเขาก็ถูกเรียกว่าไม่มีอารยะ (ผู้ที่ไม่ ได้รับการเปลี่ยนแปลงแก้ไข) บางคนพูดว่า ‘อารยะ’ และชื่อนั้นก็ดำเนินต่อไป เช่นที่บุคคลหนึ่งพูดหรือเขียนว่า “พระเจ้า ศรีฤษณะพูด” และทุกคนเริ่มที่จะเชื่อสิ่งนั้น แม้ว่าพวกเขาร้องเพลงว่า “ขอคารวะต่อชีวา” แล้ว “ท่านคือแม่และพ่อ” พวกเขาไม่รู้วาท่านกลายเป็นแม่และพ่ออย่างไร หรือท่านสร้างสิ่งสร้างเมื่อใด อย่างแน่นอนท่านต้องสร้างสิ่งนั้นในตอน เริ่มต้นของโลก อะไรจะเป็นตอนเริ่มต้นของโลก? ยุคทองหรือยุคแห่งการบรรจบพบกัน? พ่อไม่ได้มาในยุคทอง ลักษมี และนารายณ์มาในตอนเริ่มต้นของยุคทอง ผู้ใดทำให้พวกเขากลายเป็นนายของยุคทอง? ท่านไม่แม่กระทั่งมาในยุคเหล็ก นี้คือยุคแห่งการบรรจบพบกันของวงจรร พ่อพูดว่า: พ่อมาในตอนบรรจบ34°กันในทุกๆ วงจร เมื่อดวงวิญญาณทั้งหมดไม่ บริสุทธิ์และโลกกลับมาเก่า พ่อมาเมื่อวงจรของละครมาถึงจุดสิ้นสุด ลูกต้องฉลาดอย่างยิ่งและต้องสร้างสมคุณธรรมด้วย เช่นกัน เวลาที่พวกเขากำลังจัดการประชุมเกี่ยวกับคุณประโยชน์ของการศึกษาพระเวทย์และเหตุใดบุคคลจึงควรศึกษา พระเวทย์ พวกเขาจะไม่สามารถได้รับคำตอบใดแล้วพวกเขาก็จะมีการประชุมประเภทเดียวกันในปีถัดไป พวกเขานั่งลง เพื่อแก้ไขบางสิ่ง แต่ไม่มีสิ่งใดได้รับการแก้ไข เฝ้ามองแต่มีการเตรียมสำหรับการทำลายล้างต่อไป พวกเขาเฝ้าแต่ผลิต ระเบิดด้วยเช่นกัน ในเวลานี้เป็นยุคเหล็ก เพียงลูกเท่านั้นที่รู้สิ่งเหล่านี้ สิ่งต่างๆ ที่ลูกพูดพิเศษสุด ลูกรู้ว่ามนุษย์ไม่สามารถ ประทานการหลุดพ้นหรือชีวิตใหม่ที่ไม่มีความเห็นแก่ตัวมนุษย์ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้รับการจดจำ ดังนั้นเหตุใดพวกเขาจึงไม่คิดว่า ตนเองไม่บริสุทธิ์? นี่คือนานาชาติที่ไม่บริสุทธิ์ มหาสมุทรแห่งยาพิษ ไม่ใช่ทุกคนกลายเป็นคนพายุเรือ ถึงกระนั้นลูกยังไม่ได้รับ พลังที่จะสามารถอธิบายได้อย่างสมบูรณ์ ถึงกระนั้นลูกยังไม่ได้กลับมาฉลาดเช่นนั้น ลูกไม่แม่กระทั่งมีโยคะแม่กระทั่ง เวลาที่ ลูกเฝ้าแต่ร้องไห้เช่นเด็กเล็กๆ ลูกไม่สามารถอดทนต่ออายุของมายา มีสำนึกที่เป็นร่างมากมาย ลูกไม่ได้กลับมา มี สำนึกเป็นดวงวิญญาณ บาบาสบอกลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า: ให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ในเวลานี้เราต้องกลับบ้าน นัก แสดงทั้งหมดกำลังเล่นบทบาทของตนเอง พวกเขาจะละร่างและกลับบ้าน ลูกเพียงแต่ต้องสังเกตการณ์อย่างเป็นผู้ สังเกตการณ์อย่างละวาง เหตุใดลูกจึงมีความผูกพันยึดมั่นต่อความสัมพันธ์ทางร่างและร่างกายของลูก? ลูกไม่ได้กลับมา

ปราศจากร่าง ดังนั้นบาปของลูกไม่ได้รับการปลดปล่อย หากลูกจดจำพ่อ พรอทของความสุขจะสูงขึ้น ชีพบาปกำลังสอนเราแล้วเราจะกลายเป็นเทพและดังนั้นควรมีความสุขที่ไร้ขีดจำกัด ลูกรู้ว่าเมื่อชาวบาร์ตเคยอยู่ในความสุข ที่เหลือทั้งหมดอยู่ในดินแดนของนิพพาน ดินแดนของความสงบ ในเวลานี้มีมนุษย์หลายล้านคน ในเวลานี้ลูกกำลังเพียรพยายามเพื่อให้ได้มาซึ่งการหลุดพ้นในชีวิต ที่เหลือทั้งหมดจะกลับบ้าน โลกเก่าต้องถูกทำให้ใหม่ เพียงพ่อเท่านั้นที่จะทำให้โลกใหม่ ต้นอ่อนกำลังได้รับการเพาะหว่าน นี่คือนั่นอ่อนของดอกไม้เทพ ลูกกำลังกลายเป็นดอกไม้จากหนาม เมื่อสวนนั้นพร้อมอย่างสมบูรณ์ ป่าของหนามก็จะถูกทำลาย ป่าต้องถูกจุดให้ลูกเป็นไฟ แล้วเราจะไปสู่สวนดอกไม้ เหตุใดลูกจึงไม่ควรทำตามมาและบาป? นั่นได้รับการจดจำว่า: ให้ทำตามแม่และพ่อ ลูกรู้ว่ามาและบาปจะกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ พวกเขา คือผู้ที่ได้ใช้ 84 ชาติเกิด สิ่งเดียวกันนี้ใช้กับลูก ของเขาคือบทบาทหลัก สิ่งนั้นถูกเขียนไว้ว่าพ่อได้มาและกำลังก่อตั้งอาณาจักรปกครองของสุริยวงศ์และจันทราวงศ์อีกครั้ง สิ่งนั้นได้มีการอธิบายแก่ลูกอย่างมาก แต่ถึงกระนั้นสำนึกที่เป็นร่างของลูกก็ไม่ได้ตัดขาด “สามีน้องฉัน ลูกของน้อง” แต่พวกเขาคือความสัมพันธ์เก่าของโลกเก่า “ของน้องคือชีพบาปผู้เดียวและไม่มีใครอื่น” นี่เป็นสิ่งที่ยากลำบากอย่างยิ่งที่จะจบสิ้นความผูกพันยึดมั่นของลูกกับผู้ที่มิร่างกายทั้งหมด พ่อเข้าใจว่าเมื่อใดที่สิ่งนั้นปรากฏว่ายากลำบากอย่างยิ่งสำหรับความผูกพันยึดมั่นของบางคนที่จะตัดขาด ใบหน้าของเขาหรือเธอได้รับการมองเห็นว่าเป็นเช่นนั้น กุมาริกกลายเป็นผู้ช่วยที่ดีมาก อัจชะ

ถึงลูกๆที่ สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิต พุดนัมสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จัดความผูกพันยึดมั่นของลูกจากทุกสิ่งรวมถึงร่างกายของลูก และทำความเพียรพยายามที่สมบูรณ์ที่จะกลับมาปราศจากร่าง ให้เป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางเมื่อบทบาทของนักแสดงทุกคน ให้เป็นอิสระจากบ่วงพันธะ

2. ให้อยู่เหนือโลกเก่านี้ ให้พูดคุยกับตนเองว่า: เวลานี้ฉันต้องกลับบ้าน เวลานี้เป็นตอนสิ้นสุดของโลกเก่า ในเวลานี้บทบาทของฉันได้มาถึงจุดสิ้นสุด

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นอิสระจากบ่วงพันธะทั้งหมดและมีประสบการณ์กับสภาพที่โอบยบด้วยสำนึกรู้ของการเป็นแสงที่เบาสบาย

ในขณะที่เดินเห็นและเคลื่อนไหวไปมารอบๆ จงมีสำนึกรู้ว่า: ฉันเป็นเทวดา-นางฟ้าที่มั่นคงในสภาพที่เป็นแสงและเบาสบาย เทวดา-นางฟ้าหมายถึงผู้ที่บินได้ สิ่งที่เราจะอยู่ข้างบนอย่างสม่ำเสมอจะไม่ลงมาข้างล่างเป็นเวลาค้างว้างที่ลูกอยู่ข้างล่างและเวลานี้ก็ถึงเวลาที่จะโอบยบ และดังนั้นตรวจสอบดูว่า: ฉันมีการะหรือบ่วงพันธะใดๆ หรือไม่? หากบ่วงพันธะหรือภาระของสันสการ์ที่อ่อนแอ ความคิดที่ไร้ประโยชน์ และจิตสำนึกที่เป็นร่างของลูกคงอยู่ต่อเนื่องมาเป็นเวลานานสิ่งนั้นก็จะนำลูกลงมาในเวลาสุดท้าย ดังนั้นกลับมาเป็นอิสระจากบ่วงและฝึกฝนที่จะอยู่ในสภาพที่เป็นแสงที่เบาสบาย

คติพจน์: เพียงผู้ที่สะสมพลังของความคิดที่บริสุทธิ์ไว้เท่านั้นที่สามารถรับใช้ด้วยจิตใจของพวกเขาได้

*** โอม ขานติ ***